

TULEPÜSIVUSE KLASSIFIKATSIOON

Tuletõkkeuste ja luukide klassifikatsioon,

Katsemeetod

Tuletõkkeuksi ja luuke katsetatakse vastavalt standardile EN 1634-1.
Klassifitseerimine toimub vastavalt standardile EN 13501-2.

Hindamiskriteeriumid

1.Terviklikkus-E

Terviklikkuse hindamine viiakse reeglina läbi alljärgneva kolme kriteeriumi alusel:

- 1) ettenähtust suuremad praod või avaused;
- 2) süttimine puuvillpadjakatsel;
- 3) konstantse leegi esinemine tulevälisel küljel.

Terviklikkuse klassifikatsioon sõltub sellest, kas elemendi klassifitseerimisel võetakse arvesse ka soojusisolatsioonivõimet. Juhul, kui klassifikatsioon viiakse läbi nii terviklikkuse E kui ka soojusisolatsioonivõime I põhjal, lähtutakse terviklikkuse väärtuse määramisel sellest, milline nimetatud kolmest kriteeriumist esimesena läbi kukub. Juhul, kui elemendil on olemas klassifikatsioon E, kuid puudub klassifikatsioon I, määratakse terviklikkuse väärtus üksnes pragude/avauste või konstantse leegi kriteeriumi tõrke tekkimiseks kulunud aja järgi, vastavalt sellele kumb kriteerium esimesena läbi kukub.

2.Soojusisolatsioonivõime

Uste ja luukide juures kasutatakse soojusisolatsioonivõime kriteeriumiks EVS-EN 13501-2 kohase klassi EI2 nõudeid. Nõude aluseks on Juhenddokument Vabariigi Valitsuse 27. oktoobri 2004. a määrusele nr. 315 „Ehitisele ja selle osale esitatavad tuleohutusnõuded“ tuletõkkeavataidete vastavushindamise tõlgendamiseks.
Dokumendi leiab Majandus ja Kommunikatsiooniministeriumi koduleheküljelt aadressilt: <http://www.mkm.ee/juhendid/>

Soojusisolatsioonivõime I₂

Keskmine temperatuuritõus ukselehe tulevälisel küljel on piiratud 140 °C üle esialgse keskmise temperatuuri; maksimaalse temperatuuritõusu piirmääraks ukselehe suvalises punktis on 180 °C. Arvesse ei võeta temperatuuri mõõtmise tulemusi 100 mm kaugusel ukselehe nähtava osa servast. Temperatuuri tõus ukselehe suvalises punktis ei tohi ületada 360 °C, mõõdetuna 100 mm kaugusel ukselehe nähtavast servast (tulevälisel küljel) juhul, kui leng on laiem kui 100 mm; muudel juhtudel toimub mõõtmine ukselehe serva juures.

Antud soojusisolatsioonivõime klassifitseerimise eristamiseks kasutatakse indekseid 1 ja 2, mis vastavad kahele eelpool antud määratlusele (näiteks I₁). Nimetatud indekseid kasutatakse üksnes tuletõkkeuste ja luukide ning konveiersüsteemide sulgosade puhul. Sõltumata sellest, kas konkreetseid soojusisolatsioonivõime temperatuuri piirmäärasid ületatakse või mitte, käsitletakse terviklikkus-kriteeriumi kadu ka soojusisolatsiooni võime kadumisena

3. Soojuskiirgus W

Soojuskiirgus W iseloomustab ehituselemendi võimet takistada tulepoolselt küljelt märkimisväärsest soojuskiirgusest tingituna tule kandumist läbi ehituselemendi selle tulevälisele küljele või sellega külgnevale materjalile. Ehituselemendi funktsioon on ka lähedalasuvate inimeste kaitsmine tule eest. Ehituselementi, mis rahuldab soojusisolatsioonivõime kriteeriume I , I_1 või I_2 , loetakse sama ajavahemiku jooksul W nõuetele vastavaks.

Terviklikkuse kriteeriumide "lubatust suuremad praod või avauksed" või "püsiva leegi esinemine tulevälisel küljel" ületamist loetakse automaatselt ka soojuskiirguskriteeriumi ületamiseks.

Elementid, mille puhul hinnatakse vastavust soojuskiirguskriteeriumile, identifitseeritakse tähise W lisamisega klassifitseerimisele (näiteks EW, REW). Niisuguste elementide puhul võetakse klassifitseerimisel aluseks ajavahemik, mille jooksul katsestandardi kohaselt mõõdetud soojuskiirguse maksimaalne väärtus ei ületa 15 kW/m^2 .

4. Isesulgumine-C

Isesulgumine iseloomustab avatud uste ja luukide suutlikkust tagada nende tõrgeteta sulgumine tulekahju/suitsu korral sõltumata nende jõuallikast. Siinkohal on silmas peetud ka fikseeritud algasendiga ukse või luugi sulgumist.

Klassid

Kasutusel on järgmised klassid

E	15	20	30	45	60	90	120	180	240
EI ₁	15	20	30	45	60	90	120	180	240
EI ₂	15	20	30	45	60	90	120	180	240
EW		20	30		60				